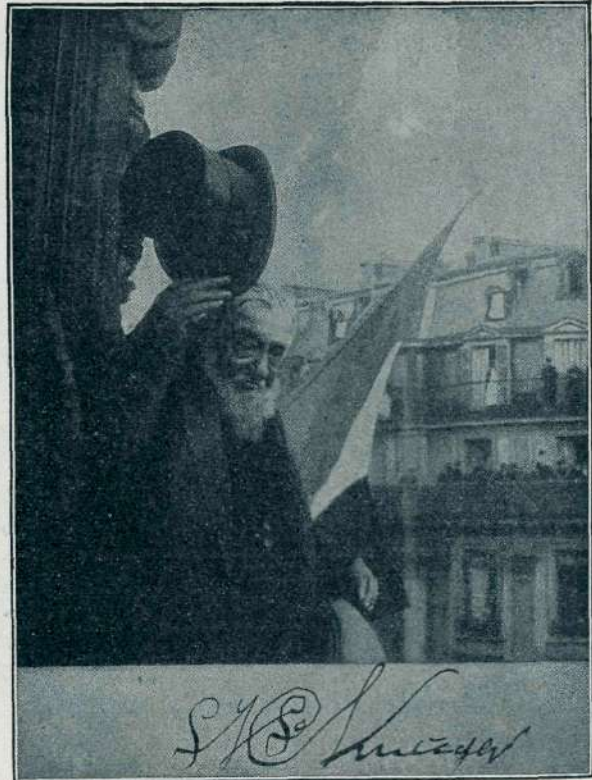

si je nabral podatke, ko je živel med dalmatinskimi Hrvati, „O věcech slezských“, „O věcech uherských“. V „Moravski biblioteki“ so leta 1891. izšle „Drobné crty a povídky“, l. 1893. „Z vln života“, leta 1894. „Kresby a příběhy“. Njegove povesti „Z lidské bídy“ so izšle v tretji izdaji. Spomina vredni so njegovi spisi: Roman „Věra Budinská“, „Pamatujte na Slezsko!“, „Listy z Čech“, „Obrazky z Moravy a ze Slezska“, „Na Črné Hoře“. Leta 1892. je izdal česki prevod hrvaškega romana Evg. Kumičičevega „Rodinné tajemství“. Na potovanjih je sklepal Hořica prijateljske zveze z vsemi odličnejšimi Slovani. Pri tem mu je posebno pomagalo njegovo obširno jezikovno znanje. Hořica je govoril poleg svojega češkega maternega narječja tudi poljsko, rusko, hrvaško, slovensko, nemško in francosko ter razumel tudi precej italijanščine in angleščine. O njem pripovedujejo sledečo značilno dogodbico. Med govorom nekega slovenskega poslanca v državni zbornici je oponašal neki Nemeč Slovanom, da se brez nemščine med seboj niti razumeti ne morejo. Hořica mu pri tej priči dokaže nasprotno. Takoj ustavi govornika in nadaljuje njegov govor v slovenščini. Letošnje velikonočne počitnice je hotel uživati na jugu. A prišedši s svojo hčerko v Marseille, je umrl nagle smrti 2. aprila t. l.

Španski kralj Alfonz XIII. Španska ima zopet kralja! Dne 16. maja t. l. je izpolnil mladi Alfonso šestnajsto leto ter kot polnoleten nastopil vlado. Oče Alfonz XII. je umrl pred njegovim rojstvom. Mati-vladarica Kristina, rojena avstrijska princesinja, je vzgajala kraljiča s požrtvovalno materinsko ljubeznijo. Preskrbela mu je najboljše učitelje in nadzirala pouk z vso skrbnostjo ljubečega srca. Španci radostno pozdravljajo mladega kralja. Najrajši se uči zemljepisa, zgodovine in vojaštva. Dobro govori poleg španščine francosko, italijansko, angleško in nemško. Velika naloga čaka mladega junaka. Španija je ponižana po nesrečni vojski na Kubi, in domači sovražniki rujejo proti vladarski hiši. Prostoizidarska protikatoliška zveza je vnela velike nemire, pri katerih je nedavno še tekla kri, Karlisti hočejo pregnati dinastijo, in republikanci želé silovitega prevrata. Mladi kralj more premagati te težave samo, če se trdno sklene z dobrim, a precej vročekrvnim španskim katoliškim ljudstvom.

Predsednik Pavel Krüger. Tu ga vidite na podobi, izgnanega predsednika transvaalske ljudovlade! Dvaintrideset mesecev že divja ljuta vojska v Južni

Afriki. Koliko krvi je preteklo, koliko hiš je požganih, koliko rodbin uničenih, koliko narodnega premoženja je izgubljenega! Buri se hočejo udati — vsaj angleška brzojavna poročila nam tako pripovedujejo. Stari Krüger pa pravi: „Ne, mi ne prodamo svoje svobode! Boj do zadnjega!“ Naša slika ga kaže v Amsterdamu, kjer ga pozdravljajo množice holandskega ljudstva. Stopil je na balkon, da se zahvali. Ta trenutek je porabila njegova vnukinja, da ga brž fotografira. Krüger se sicer ne dá rad fotografirati.

Predsednik P. Krüger.

(Edina slika, katero je sam podpisal. Fotografirala njegova vnukinja gospa Eloff.)

A tópot se je dal preprostiti, in je fotografijo še celo podpisal.

S. A. Andree. „Dom in Svet“ je obširno poročal o poti pogumnega Šveda Andreeja, kateri je odplul proti severu, da najde tam zemeljski tečaj. Andree je izginil brez sledu. Pred kratkim so ruski mornarji zagledali v severnem morju neko ladjo. Mislili so, da je Andreejeva, a so se motili. Predrzni plovec je najbrže našel svojo smrt na mrzlem severu. Vse poizvedovanje po njem je brez uspeha.